

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі
Українки Факультет іноземної філології
Кафедра англійської філології

СИЛАБУС

нормативного освітнього компонента

ВСТУП ДО МОВОЗНАВСТВА

підготовки	здобувачів освіти першого (бакалаврського) рівня
галузі знань	01 Освіта / Педагогіка
спеціальності	014 Середня освіта
предметної спеціальності	014.02 Середня освіта (Мова та зарубіжна література)
спеціалізації	014.022 Німецька мова та зарубіжна література
освітньо-професійної програми	Середня освіта. Німецька та англійська мови. Зарубіжна література

Силабус нормативного освітнього компонента “ВСТУП ДО МОВОЗНАВСТВА” підготовки першого бакалаврського рівня галузі знань *01 ОСВІТА / ПЕДАГОГІКА*, спеціальності *014 Середня освіта*, предметної спеціальності *014.02 Середня освіта (Мова та зарубіжна література)*, спеціалізації *014.022 Німецька мова та зарубіжна література*, за освітньо-професійною програмою **СЕРЕДНЯ ОСВІТА. НІМЕЦЬКА ТА АНГЛІЙСЬКА МОВИ. ЗАРУБІЖНА ЛІТЕРАТУРА**

Розробник: **Чарікова І. В.**, доцент кафедри англійської філології, кандидат філологічних наук, доцент

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньо-професійної програми: доц. Зубач О.А.

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри англійської філології, протокол № 1 від 30.08.2023 р.

Завідувач кафедри англійської філології проф. Ущина В. А.

1. Опис освітнього компонента

Таблиця 1 (денна форма)

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента
Денна форма навчання	01 Освіта / Педагогіка 014 Середня освіта Середня освіта. Німецька та англійська мови. Зарубіжна література. .Бакалавр	Нормативний
Кількість годин/кредитів 90 год. / 3 кредити		Рік навчання 1
		Семестр 1-ий, Лекції – 22 год.
		Практичні (семінарські) – 20 год. Консультації - 6 год.
		Самостійна робота - 42 год.
ІНДЗ: <u>немає</u>		Форма контролю: екзамен
Мова навчання		Українська

2. Інформація про викладача

Таблиця 2

Прізвище, ім'я та по батькові	Чарікова Ірина Василівна
Науковий ступінь	кандидат філологічних наук
Вчене звання	доцент кафедри англійської філології
Посада	доцент
Контактна інформація	м.т. (066)9624809
	icharikova@vnu.edu.ua , https://ps.vnu.edu.ua/cgi-bin/timetable.cgi?n=700
Дні занять	Очні консультації: в день проведення лекцій / семінарських занять (за попередньою домовленістю). Усі запитання можна надсилати на електронну скриньку, зазначену в силабусі.

3. Опис освітнього компоненту

1. Анотація курсу.

Силабус освітнього компонента «Вступ до мовознавства» укладено відповідно до освітньо-професійної програми **Середня освіта. Німецька та англійська мови. Зарубіжна література** підготовки бакалаврів у галузі знань **01 Освіта / Педагогіка** спеціальності **014 Середня освіта**. Освітній компонент призначений для здобувачів освіти І курсу факультету іноземної філології Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Освітній компонент «Вступ до мовознавства» займає особливе місце в системі освітніх компонентів, що вивчаються на факультетах філологічного профілю у вищих навчальних закладах. Значення цього курсу визначається тим, що в ньому викладаються відомості принципового значення, на яких ґрунтується вивчення будь-якої мовознавчої дисципліни. Він слугує методологічною базою для побудови всіх курсів мовознавчого циклу і ознайомлює здобувачів освіти з основними відомостями про мову, важливими поняттями і термінами лінгвістики, з методами дослідження мови і сучасним рівнем розвитку теорії.

Предметом вивчення освітнього компонента є основні аспекти теорії мови: знакова природа, структура мови, взаємозв'язок мови і мислення, співвідношення мови і мовлення, фонологічна, лексико-семантична та граматична системи мови, функціонування та розвиток наукових шкіл світової лінгвістики, характеристика їх основних принципів, методик дослідження й аналіз найважливіших здобутків визначних мовознавців минулого та сучасності. Мовознавство демонструє різні шляхи та методи дослідження мови, встановлює зв'язок між численними способами опису мови, пояснює причини неоднакових інтерпретацій явищ в різних наукових школах і напрямках на всіх етапах розвитку мовознавства.

В курсі враховані комунікативні, культурні та психологічні чинники, що сприяють створенню та функціонуванню різних лінгвістичних теорій. Особлива увага приділяється фактору взаємозв'язку та наслідування мовознавчих ідей.

Курс Вступу до мовознавства тематично пов'язаний з освітніми компонентами, які вивчаються згідно з освітньо-професійною програмою **Середня освіта. Німецька та англійська мови. Зарубіжна література** підготовки бакалаврів спеціальності **014 Середня освіта** і є одним з фундаментальних освітніх компонентів в системі професійної підготовки вчителів іноземної мови. Курс навчання здійснюється з урахуванням принципу послідовності. При цьому повторення і систематизація матеріалу відбувається з урахуванням отриманих знань з нових тем. Освітній компонент є складовою частиною циклу освітніх компонентів із загальної теорії мови, тісно взаємодіє з філософією, історією, логікою, соціологією, соціолінгвістикою, етнолінгвістикою, літературознавством, психологією. Сучасне мовознавство – це комплекс численних дисциплін, мовознавство базується на знаннях як з лінгвістичних, так і нелінгвістичних курсів і є узагальнюючою дисципліною, що підвищує лінгвістично-професійний та інтелектуальний рівень майбутнього фахівця.

2. Мета і завдання освітнього компонента.

Освітній компонент «Вступ до мовознавства» має на меті формування у здобувачів освіти розуміння особливостей не якоїсь конкретної мови, наприклад англійської чи української, а людської мови взагалі, тобто тих загальних характеристик, які притаманні усьому розмаїттю людських мов. Разом з тим очевидно, що загальні закономірності побудови, функціонування і розвитку мов можна по-справжньому зрозуміти на основі дослідження лише окремих мов. Знання сучасного стану теоретичної лінгвістики необхідне філологу, вчителю-мовнику в його безпосередній практичній діяльності, у підвищенні культурного рівня і вдосконаленні його методичної майстерності. Без правильного розуміння законів внутрішньої будови, функціонування та історичного розвитку мови у здобувачів освіти важко сформулювати почуття мови, навчити правильного використання її одиниць, розуміння багатства та краси мови.

Здобувачі вищої освіти отримують уявлення про те, що лінгвістика – це не проста сукупність знань, а безперервна пізнавальна діяльність, яка потребує від її учасників високої професійної підготовки. Таким чином, мета курсу – ознайомити здобувачів освіти з мовознавчими процесами, надати знання про природу, властивості мови, впливи та взаємовпливи різних мов, засвоїти мовознавчі терміни; узагальнити, розширити й поглибити знання з теорії мовознавства, засвоїти методологічний апарат лінгвістичного аналізу.

У процесі вивчення освітнього компонента використовуються такі **методи**:

- пояснювально-ілюстративний метод (розповідь, пояснення, консультація, робота з підручником, посібником, словником, таблицями, схемами, виконання практичних завдань);
- проблемно-пошуковий (проблемного викладу, дослідження, узагальнення, синтез, аналіз, структурування, робота з науковою літературою);
- комунікативно-творчий (спільне розв'язання проблем, робота в групах, мозкова атака, метод кейсів, дебати, дискусія).

3. Результати навчання (Компетентності).

По закінченню освітнього компонента у здобувачів освіти будуть сформованими такі загальні та фахові компетентності:

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі середньої освіти, що передбачає застосування теоретичних знань і практичних умінь з філології та наук про освіту, педагогіки, психології, теорії та методики навчання іноземних мов та зарубіжної літератури і характеризується комплексністю умов організації освітнього процесу в закладах загальної середньої освіти.

Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, до застосування знань у практичних ситуаціях.

ЗК 2. Знання й розуміння предметної області та професійної діяльності.

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, до комунікації іноземною мовою за предметною спеціальністю.

ЗК 8. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та значення у розвитку суспільства, техніки і технологій.

Фахові компетентності:

ФК 1. Здатність перенесення системи наукових знань у професійну діяльність та в площину навчального предмету.

ФК 4. Здатність формувати і розвивати у здобувачів освіти ключові компетентності і наскрізні вміння, визначені державними стандартами освіти, засобами англійської, другої іноземної мов та зарубіжної літератури та інтегрованого навчання; формувати в них ціннісні ставлення, розвивати критичне мислення.

ФК 10. Здатність застосовувати досягнення сучасної методичної і філологічної наук, освітніх концепцій у процесі навчання іноземної мови і зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти.

ФК 12. Здатність використовувати ефективні шляхи формування мовної, мовленнєвої та соціокультурної компетентностей здобувачів освіти у процесі навчання іноземної мови.

ФК 14. Здатність визначати комунікативну, пізнавальну, номінативну, емоційно-експресивну та інші функції мови, характеризувати мовні та мовленнєві одиниці у порівнянні з одиницями рідної мови.

Програмні результати навчання

ПРН 7. Демонструє знання основ фундаментальних і прикладних наук (відповідно до предметної спеціальності), оперує базовими категоріями та поняттями предметної області спеціальності.

ПРН 8. Генерує обґрунтовані думки в галузі професійних знань як для фахівців, так і для широкого загалу державною та іноземною мовами.

ПРН 21. Доводить конкретними прикладами зв'язок між розділами мовознавства і одиницями різних рівнів системи мови, пояснює мовний і мовленнєвий матеріал, вміє сам і навчає здобувачів освіти користуватися словниками різних типів.

ПРН 23. Уміє критично опрацьовувати джерела і здійснювати самостійний науковий пошук, у тому числі і з використанням емпіричних методів.

4. Структура освітнього компонента.

Таблиця 3 (Денна форма)

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Інд.	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю / Бали
	90	22	20		42	6	
Змістовий модуль 1							
Тема 1. Мовознавство – наука про мову. Предмет і об’єкт мовознавства. Завдання науки про мову. Розділи і аспекти мовознавства. Історія мовознавства як науки. Рівні мови та їх відображення в розділах мовознавства. Завдання курсу «Вступ до мовознавства».	8	2	2		4		ДС + ДБ + РК / 3
Тема 2. Сутність мови: її суспільні функції і внутрішній устрій. Людина та її мова. Своєрідність мови як суспільного явища. Критика ненаукових поглядів на мову як на явище біологічне, психічне та психофізичне. Мова і суспільство. Мова і мислення. Мова і мовлення. Мова в мовленнєвій діяльності.	9	2	2		4	1	ДС + ДБ + РК / 3
Тема 3. Мова як система знаків. Система та структура мови. Семіотика – наука про знаки і знакові системи. Типологія знаків. Система та її ознаки. Мовна система. Парадигматичні та синтагматичні відносини між одиницями системи. Мова і штучні знакові системи. Подібності та відмінності.	9	2	2		4	1	ДС + ДБ + РК / 3

Тема 4. Проблеми походження мов і діалектів. Основні теорії походження мови. Соціальна і територіальна диференціація мови. Процеси дивергенції і конвергенції мов. Поняття субстрата і суперстрата. Мовні контакти в різні історичні епохи і в сучасному світі. Поняття койне і лінгва франка. Основні підходи до класифікації мов. Генеалогічна класифікація мов та її методи. Морфологічна класифікація мов.	9	2	2		4	1	ДС + ДБ + РК / 3
Тема 5. Письмо: історія виникнення і розвитку. Визначення письма і причини його виникнення. Графема та її варіанти. Фонографія та ідеографія. Основні етапи історичного розвитку письма. Алфавіт, графіка і орфографія. Основні принципи орфографії. Транскрипція і транслітерація.	8	2	2		4		ДС + ДБ + РК / 3
Модульний тест 1							Т / 5
Разом за змістовим модулем 1	43	10	10		20	3	20
Змістовний модуль 2							
Тема 6. Фонетика як лінгвістична дисципліна. Фонетичне членування мовленнєвого потоку. Комбінаторні та позиційні зміни звуків в потоці мовлення (асиміляція, дисиміляція, редукція) та їх наслідки. Основні поняття акустики: тони и шуми, висота, сила і тембр звука, тривалість. Звук мовлення як соціальний факт.	9	2	2		4	1	ДС + ДБ + РК / 3

Тема 7. Предмет лексикології та її основні проблеми. Слово як основна номінативна одиниця мови, його диференційні ознаки. Аспекти лексичного значення. Зміна значення слова. Типи синонімів. Типи метафор. Метафора і метонімія, різновиди метонімії. Типи омонімів. Полісемія слів та її відмінності від омонімії. Архаїзми та історизми, неологізми, запозичення.	9	2	2		4	1	ДС + ДБ + РК / 3
Тема 8. Проблеми фразеології. Лексикографія. Внутрішні критерії фразеологічності, запропоновані В.В.Виноградовим, його класифікація ФО. Семантичні властивості фразеологізмів (синонімія, антонімія, омонімія та полісемія). Граматичні властивості ФО. Лексикографія як наука про теорію і практику укладання словників.	8	2	2		4		ДС + ДБ + РК / 3
Тема 9. Граматична структура слова і питання словотворення. Місце граматики в мовознавстві. Теоретична і практична граматика. Розділи граматики. Граматичне значення слова. Граматична форма і граматичні категорії. Морфологія. Поняття морфеми, морфа. Класифікація морфем. Словозміна і словотворення. Частини мови.	13	4	2		6	1	ДС + ДБ + РК / 3
Тема 10. Граматика: синтаксис. Синтаксичні одиниці та їх функції.	8	2	2		4		ДС + ДБ + РК / 3

Словосполучення, речення. Класифікація словосполучень. Речення. Синтаксичні зв'язки, відношення, функції, засоби вираження. Актуальне членування речення.							
Модульний тест 2							5
Разом за змістовим модулем 2	47	12	10		22	3	20
Всього годин / балів	90	22	20		42	6	40

5. Завдання для самостійного опрацювання.

Таблиця 4

Тема	Питання для самостійного опрацювання
Тема 1. Лінгвістичний аспект у вивченні звуків.	Фонема – мінімальна звукова одиниця, потенційно пов'язана зі смислом Властивості фонем. Правило виділення фонем. Подвійне членування. Конститутивна, розпізнавальна і смислорозрізнявальна функції фонем. Варіювання фонем: обов'язкові варіанти (аллофони), вільне і факультативне варіювання. Відношення фонем та її варіанта як відношення загального і одиничного. Дистрибуція фонем. Фонетична незалежність (автономність) фонем як прояв довільності мовленнєвого знаку. Диференціальні (релевантні) та інтегральні (іррелевантні) ознаки фонем.
Тема 2. Чергування фонем. Склад і складоподіл. Просодичні засоби.	Чергування звуків. Основні типи чергувань (фонетичні та історичні) та їх причини. Проблема складу в мовознавстві. Неможливість застосування функціональних методів для виділення складу. Основні теорії складоподілу і складкоутворення: сонорна теорія, динамічна і експіраторна теорії. Типи складів. Звукові зміни в потоці мовлення, пов'язані з особливостями складової структури. Складовий акцент, наголос, фразова інтонація. Наголос як виділення одного зі складів у складі слова (або синтагми) теми або іншими фонетичними засобами. Типи наголосів (складовий, словесний, фразовий), за акустико-артикуляторними характеристиками (динамічний, якісний, кількісний, музичний) і за місцем виділення. Просодія складу. Поняття тонів та їх типи. Інтонація, її функції і основні компоненти (мелодика, інтенсивність, темп, тембр і паузи). Взаємодія компонентів інтонації в передачі основних комунікативних значень.

6. Політика оцінювання

Усі учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватися вимог чинного законодавства України, Статуту і Правил внутрішнього розпорядку ВНУ імені Лесі Українки, навчальної етики та корпоративної культури, толерантно та з повагою ставитися до всіх учасників процесу навчання, дотримуватися графіку проведення та термінів складання усіх

видів робіт, передбачених силабусом освітнього компонента, повідомляти викладача про його зміни, бути організованим і сумлінним, нести особисту та колективну відповідальність, без вагань звертатися до викладача за консультаціями у разі потреби.

На початку вивчення освітнього компонента викладач ознайомлює здобувачів з метою і завданнями освітнього компонента; видами робіт та критеріями їх оцінювання; з політикою оцінювання та перескладання; з особливостями рейтингової системи; з політикою відвідування занять; з принципами академічної доброчесності; з особливостями отримання різних видів освіти. Здобувачі зобов'язані відвідувати практичні заняття, де вони отримують бали за поточний контроль.

Навчальний процес та контроль його результатів здійснюється згідно з [Положенням про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки](#).

Поточний контроль здійснюється викладачем на практичних заняттях протягом семестру.

Поточне оцінювання включає перевірку рівня знань здобувача при виконанні різного виду завдань на практичних заняттях та завдань для самостійної роботи. Максимальна кількість балів за поточний контроль після вивчення теоретичного та практичного матеріалу змістових модулів складає 40 балів.

Впродовж семестру здобувачі вищої освіти виконують такі види робіт:

- Ведення термінологічного словника і усне опитування по термінології дисципліни. Максимальний бал – 15 балів.
- Оформлення і усне опитування по генеалогічній класифікації мов. Максимальний бал – 15 балів.

- Виконання підсумкового екзаменаційного тесту – 30 балів.

Вимоги до оформлення вищезазначених видів робіт містяться у силабусі, методичних рекомендаціях, розміщених на платформі Microsoft Office 365 і додатково проголошуються на лекційних заняттях.

У підсумку поточного оцінювання, складання термінологічного словника, генеалогічної класифікації мов, написання підсумкового екзаменаційного тесту здобувач вищої освіти має можливість отримати 100 балів.

Якщо здобувач вищої освіти впродовж семестру набирає більше 75 балів і згоден зі своєю позитивною оцінкою, то звільняється від екзамену, яким завершується навчання впродовж семестру.

Якщо здобувач вищої освіти набирає менше 75 балів або не згоден зі своєю позитивною оцінкою, то складає екзамен. Екзаменаційний бал складається з двох частин: балу за підсумковий екзаменаційний тест (30 балів) і балу за усне опитування (30 балів). Здобувачу освіти пропонується відповісти на три питання екзаменаційного білету, кожне з яких оцінюється в 10 балів. На екзамені бали за генеалогічну класифікацію мов і термінологічний словник анулюються.

Політика викладача щодо відвідування та термінів здачі завдань та перескладання.

Відвідування занять є обов'язковим. Якщо здобувач вищої освіти пропустив заняття (з поважної причини або з відома викладача) йому дозволено відпрацювати необхідний матеріал відповідно до графіка консультацій викладача. Якщо здобувач вищої освіти з поважної причини не виконав необхідні завдання вчасно, йому дозволено доопрацювати певний матеріал та скласти його викладачеві.

Відсутність здобувача освіти під час проведення поточного контролю (написання контрольних робіт з граматики) оцінюється у "0" балів. Повторне складання можливе за умови відсутності з поважної причини відповідно до графіка консультацій, затвердженого кафедрою практики англійської мови.

Якщо здобувач із поважної причини має заборгованість зі змістового модуля, він / вона повинен ліквідувати її у позааудиторний час до початку роботи над наступним модулем.

Політика щодо академічної доброчесності.

Під час вивчення ОК «Вступ до мовознавства» здобувачі вищої освіти повинні керуватися принципами академічної доброчесності (детально за покликанням: [Кодекс академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки.](#)) та виконувати передбачені програмою творчі завдання (доповіді, твори-роздуми, твори-описи, промови тощо) самостійно. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі здобувача є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Якщо виявлено 25% і вище плагіату у письмових завданнях (есе) під час поточного контролю, викладач повертає роботу здобувачеві з можливістю повторного виконання. Викладач здійснює перевірку на плагіат за допомогою програмного забезпечення у вільному доступі.

За умови виникнення конфліктних ситуацій, здобувач освіти та викладач керуються [Положенням про порядок і процедури вирішення конфліктних ситуацій у ВНУ імені Лесі Українки](#), пункт 5 «Врегулювання конфліктів у навчальному процесі».

Політика щодо визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та / або інформальній освіті.

Під час вивчення курсу «Вступ до мовознавства», визнаються результати навчання, отримані в неформальній освіті (професійні курси/тренінги, онлайн-освіта, стажування тощо), які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають курсу «Вступ до мовознавства» як в цілому, так і його окремим модулям, темі (темам), що передбачені цим силабусом. Визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті, відбувається в семестрі, що передує семестру початку вивчення освітнього компонента, або під час вивчення ОК, але не пізніше 01 грудня та 01 травня, враховуючи ймовірність непідтвердження здобувачем результатів такого навчання. Деталі щодо процедури зарахування результатів регулюються [Положенням про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті ВНУ імені Лесі Українки](#).

У межах навчального року Університет може визнати результати навчання, набуті в неформальній та/або інформальній освіті, в обсязі не більше ніж 25% загального обсягу кредитів, передбачених ОПП.

Додаткові бали. З метою стимулювання пошуково-дослідницької та наукової діяльності здобувачам освіти, які брали участь у роботі конференцій, круглих столів, засіданнях проблемних груп, в олімпіадах, конкурсах студентських наукових робіт, підготовці наукових публікацій тощо й досягли значних результатів, може бути присуджено додаткові (бонусні) бали, які зараховуються як результати поточного контролю з ОК. У випадку, якщо здобувачі мають опубліковані тези конференції, фахові чи нефахові статті в українських та/або зарубіжних наукових виданнях і їх проблематика відповідає тематиці ОК згідно з силабусом, здобувач отримує додаткові бали до поточного контролю за ОК: 3 бали – за тези доповіді / нефахову статтю; 5 балів – за фахову статтю. При цьому загальна кількість балів, що вноситься до відомості за поточну роботу, у випадку ОК, де передбачено екзамен, не може перевищувати 40.

7. Підсумковий контроль

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену щосеместру

Екзамен складається з підсумкового екзаменаційного тесту. Максимальна кількість балів становить 30 балів. Максимальна кількість за усну відповідь становить також 30 балів. Сумарна кількість балів, яку здобувач отримує за 100-бальною шкалою, визначає його підсумкову оцінку і відповідає: відмінно, дуже добре, добре, задовільно, достатньо, незадовільно з можливістю повторного складання.

У випадку незадовільної підсумкової оцінки або за бажанням підвищити рейтинг здобувач освіти може дібрати бали, виконавши написання інформаційно-аналітичного реферату.

Нарахування балів

Поточний контроль (мах = 40 балів)				Підсумковий контроль (мах = 60 балів)				Загальна к-ть балів
Змістовий модуль 1	Модульний контроль 1	Змістовий модуль 2	Модульний контроль 2	Екзаменаційний тест	Усна відповідь			
					Теоретичне питання 1	Теоретичне питання 2	Практичне	
15	5	15	5	30	10	10	10	100

Перелік екзаменаційних питань:

1. Мовознавство як наука. Загальне мовознавство як наука та «Вступ до мовознавства» як навчальний курс. Мета та завдання курсу. Зв'язок з іншими науками.
2. Методи вивчення та опису мов.
3. Природа і функції мови. Критика ненаукових поглядів на мову. Мова і суспільство.
4. Мова як знакова система. Класифікація та властивості мовних знаків.
5. Загальна характеристика мов світу. Закономірності розвитку мов. Універсальні тенденції. Мовна інтеграція та диференціація.
6. Мова і мовлення. Об'єктивне і суб'єктивне в мові. Гіпотези та теорії походження мови в історії лінгвістики. Мислетворча роль мови.
7. Розвиток мови та діалектів в різні історичні епохи. Територіальна та соціальна диференціація мов.
8. Розвиток і функціонування мов у первісно-общинному, рабовласницькому і феодальному суспільстві.
9. Розвиток і функціонування мов у капіталістичному суспільстві. Поняття національної та літературної мов.
10. Розвиток і функціонування мов у тоталітарному соціалістичному суспільстві. Питання про перспективи розвитку мов у майбутньому.
11. Основні критерії визначення спорідненості мов. Генеалогічна класифікація мов. Типологічна класифікація мов. Індекс синтетичності Дж. Грінберга.
12. Поняття мовної здатності, діяльності, комунікації.
13. Система та структура. Типологічні характеристики мовної системи.
14. Основні рівні мовної системи, їх одиниці. Відношення між одиницями мовної системи. Науки, що вивчають систему мови.
15. Фонетика як наука про звуки людської мови. Фізико-акустичний аспект вивчення звуків мови.
16. Анатомо-фізіологічний аспект вивчення звуків мови. Акустичні, артикуляційні та функціональні параметри звуків мови.
17. Фонологічний аспект вивчення звуків мови. Поняття про фонему. Варіанти фонем. Сильні та слабкі позиції фонем. Система фонем у сучасних мовах.
18. Класифікації звуків мови. Голосні та приголосні звуки.
19. Взаємодія звуків у процесі мовлення. Позиційні чергування звуків мови. Комбінаторні чергування звуків мови.

20. Фонетичне членування мовленнєвого потоку. Історичні зміни у звуках мови. Поняття про звуковий закон.
21. Звукова мова та письмо. Основні етапи розвитку письма. Характеристика основних типів алфавітів.
22. Графіка і орфографія. Транслітерація і транскрипція.
23. Поняття лексики та лексикології. Слово як основна одиниця лексикології. Семантична структура слова.
24. Лексичне значення слова. Типи лексичного значення слова. Поняття про сему та семему. Компонентний аналіз слова.
25. Моносемія і полісемія. Синонімія, омонімія, антонімія, паронімія, тематичні класи слів.
26. Типи переносного значення слова. Типи та джерела омонімії. Шляхи збагачення лексики за рахунок власних ресурсів.
27. Шляхи збагачення лексики за рахунок інших мов. Історичні зміни у словниковому складі мови.
28. Лексика з погляду актуальності. Стилїстичне розшарування словникового складу мови.
29. Історичні зміни словникового складу. Історична лексикологія.
30. Запозичена лексика. Різні шляхи і види лексичних запозичень.
31. Лексикографія. Типи словників. Принципи класифікації слів у словниках. Будова словникової статті.
32. Фразеологія. Фразеологічна система мови. Класифікація фразеологізмів.
33. Граматика як наука. Розділи граматики. Граматична будова мови.
34. Основні одиниці граматичної будови мови. Граматичне значення та граматична категорія. Граматичні категорії та способи їх вираження у різних мовах світу.
35. Морфема і словоформа. Класифікації морфем. Морфемна структура слова у різних мовах світу.
36. Граматичні класи слів. Принципи класифікації частин мови. Система частин мови у різних мовах світу.
37. Поняття граматичного значення. Єдність лексичного та граматичного значення в слові.
38. Синтетичні засоби вираження граматичного значення. Аналітичні засоби вираження граматичного значення.
39. Поняття про синтаксис. Синтаксичні одиниці та зв'язки.
40. Словосполучення як одиниця синтаксису. Типи словосполучень.
41. Речення та його ознаки. Формальне та актуальне членування речення.

Приклади практичних екзаменаційних завдань:

- 1. Охарактеризуйте фразеологічні звороти за ступенем семантичного злиття компонентів. Запишіть їх у таблицю відповідно до зазначених рубрик.**

Укр.: байдки бити; бити чолом; блимати очима; блукати по світу; брати (взяти) до уваги; підсунути свиню; і різки (крихти) в рот не брати; держати хвіст бубликом; як вареник у маслі; дев'ятий вал; і нашим, і вашим; пекти раків; вести за руку; вибивати з сідла; здоровий глузд; гризти граніт науки; лебедина пісня.

Фразеологічні зрощення	Фразеологічні єдності	Фразеологічні сполучення
собаку з'їсти		

2. Почленуйте на морфеми подані нижче слова. Виділіть кореневі (лексичні) і афіксальні морфеми.

Шкільний, селищем, квітник, інститутський, програма, возз'єднання, нарада, ранесенько, райдужний, десятирічка, ранньосередньовічний, вічнозелений, краєвид, небокраєм, давньоруською, кияни, Вітчизно, спортивне, подвір'я, півсотні, заріччя, розвідниця, поетика, зустрівся, населення, захід, козушанка, телятко, чорнявий, зеленкувате, населення, зачарованість, доброта, співучий, задума, простець, просинь, почервонілий, братерський, згрупували, нашарування, самотність, відкриття.

3. Із поданих текстів випишіть по три приклади самостійних частин мови, визначте їхні граматичні категорії.

Про патріотизм

Нелегко виростити плодове дерево: багато воно потребує праці і турбот... Патріотизм означає любов до своєї держави, до свого народу. Як кожна велика любов, патріотизм розширює свідомість. Справжній патріот любить увесь світ. Неможна, відкривши велич рідної землі, зненавидіти Всесвіт. Безлюбні люди – погані патріоти. Наш патріотизм допомагає нам любити інші, далекі народи, розуміти чужу культуру.

4. Почленуйте поданий нижче текст на синтагми. Виділіть словосполучення. Зверніть увагу на випадки збігу синтагм і словосполучень. Обґрунтуйте різницю між синтагмами і словосполученнями.

Цвітуть соняшники. Озвучені бджолами, вони чомусь схожі для мене на круглі кобзи, які земля підняла зі свого лона на високих живих стеблах. Живе тіло кобз, пахуче, припорошене жовтим пилом, проросле пелюстками, – світиться їй золотіє, щось промовляє своєю широкою, негасаючою усмішкою.

На кожному крилі городу росли кущі барвінку. Здавалось, що він і зимою зеленіє, бо коли танули сніги, то на світ пробивалось його цупке зелене листя, не змучене холодом. Не скалічене морозом. А коли повітря ставало по-материнськи м'яким та лагідним, то барвінок зацвітав, зацвітав так, наче небо бризнуло на землю живою своєю блакиттю, зацвітав так, немов дитячі очі землі дивились на тебе довірливо.

І як молоде зітхання землі, як рожевий подих ранку, стоять на тонких підсвічниках тремтячі маки. Десь у зеленій, бурхливій гущі городу, або на окремій грядці, або під смарагдовою латкою буряків вони попідставляли свої рум'яні чашечки, складені з пелюсток, шпарким променем, ловлять їх, хочуть націдити по вінця, – та хитнеться одна пелюстка, гойднеться друга, і вже розтеклося, вилилося сонячне тепло. І вже знову треба стати непорушно, обережно підставляти рум'яні чашечки, чекати – наллє сонце тепла чи не наллє.

(Є. Гуцало)

8. Шкала оцінювання

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
90-100	Відмінно	A	відмінне виконання
82-89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
75-81	Добре	C	загалом хороша робота
67-74	Задовільно	D	непогано

60-66	Достатньо	Е	виконання відповідає мінімальним критеріям
1-59	Незадовільно	Ф	необхідне перескладання

Критерії оцінювання знань здобувача освіти на практичних семінарських заняттях

Бали	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача освіти
3	ЗО має системні, глибокі знання, виявляє неординарні творчі здібності в навчальній діяльності, вміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію, аргументувати власні судження теоретичними і фактичними положеннями, підсумувати сказане висновками. ЗО вільно володіє спеціальною термінологією, грамотно ілюструє відповідь прикладами, вміє комплексно застосовувати знання з інших дисциплін.
2	ЗО демонструє посередні знання основних положень навчального матеріалу. Відповідь у цілому задовільна. ЗО здатний аналізувати, порівнювати, робити висновки, наводити окремі приклади на підтвердження певних думок, застосовувати вивчений матеріал у стандартних ситуаціях.
1	ЗО демонструє низький рівень знань, здатний частково відтворити теоретичний матеріал відповідно до тексту підручника або лекції викладача, повторити за зразком певну операцію.

Критерії оцінювання знань здобувачів освіти на екзамені

Екзамен складається з двох частин: 1) написання екзаменаційного тесту (максимум – 30 балів: 1 бал за кожне з 30 тестових завдань) та 2) усна відповідь (максимум – 30 балів).

В оцінці знань здобувачів освіти враховується:

- 1) достатність обсягу відповіді (повна, недостатньо повна, неповна);
- 2) обізнаність з основними поняттями, принципами, законами, правилами освітнього компонента;
- 3) логічність викладу матеріалу;
- 4) обґрунтованість власних міркувань;
- 5) уміння інтегрувати та диференціювати знання теоретичного матеріалу та застосовувати їх при виконанні практичних завдань.

Відповідь вважається *повною (30 балів)*, якщо здобувач освіти повністю оволодів матеріалом, обізнаний з усіма поняттями і термінами навчального курсу і адекватно оперує ними під час відповідей на поставлені питання, а також посилається на наукові дослідження з освітнього компонента, ознайомлений зі спеціальною літературою; демонструє здатність аналізувати факти, аргументувати власні судження теоретичними і фактичними положеннями, підсумувати сказане висновками.

Відповідь вважається *недостатньо повною (20 балів)* за умов непоганого володіння знаннями з навчального предмету. Відповідь здобувача освіти має бути правильною і обґрунтованою. Здобувач освіти повинен продемонструвати знання теоретичного матеріалу, навички самостійної навчально-пізнавальної діяльності, здатність викладати матеріал в певній логічній послідовності. Допускаються незначні помилки, які не впливають на загальне розуміння викладеного матеріалу.

Відповідь вважається *неповною (10 балів)*, якщо продемонстровані знання з предмету носять фрагментарний і поверхневий характер. Теоретичні і фактичні знання відтворюються

репродуктивно, без глибокого осмислення, аналізу, порівняння, узагальнення. Здобувач освіти обізнаний з літературними джерелами з освітнього компонента, але не може дати достатньо критичної їх оцінки; допускає суттєві помилки, які порушують логіку викладення матеріалу.

Екзамен вважається *нескладеним* за умов неправильної або неповної відповіді, яка свідчить про нерозуміння поставленого завдання. Здобувач освіти не володіє понятійно-категоріальним апаратом, необізнаний з літературою з освітнього компонента і допускає грубі помилки у викладенні матеріалу.

9. Рекомендована література

Основний перелік:

1. Бацевич Ф. С. Філософія мови. Історія лінгвофілософських учень. Київ : Академія, 2008. 240 с.
2. Бевзенко С. П. Історія українського мовознавства. Історія вивчення української мови : навч. посібник. Київ : Вища шк., 1991. 232 с.
3. Бевзенко С. П. Вступ до мовознавства : короткий нарис : навч. посібник. Київ : Вища шк., 2006. 144 с.
4. Вступ до мовознавства: Підручник /За ред. І.О. Голубовської. Київ : ВЦ «Академія», 2016.
5. Дорошенко С.І., Дудик П.С. Вступ до мовознавства. Київ, 1974.
6. Дрогомирецький П.П., Пена Л.І. Вступ до мовознавства: Навч.-методичний посібник. Івано-Франківськ : Фоліант, 2015
7. Карпенко Ю. О. Вступ до мовознавства : підручник. 2-е вид., стер. Київ : Академія, 2009. 336 с.
8. Ковалик І. І. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичної думки : навч. посібник. Київ : Вища школа, 1985. 216 с.
9. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підручник. 3-є вид. Київ : Видавничий центр «Академія», 2010. 464 с.
10. Левицький А.Е., Сингаївська А.В., Славова Л.Л. Вступ до мовознавства: Навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 104 с.
11. Селіванова О. О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики: аналітичний огляд : навч. посібник. Київ : Фітосоціоцентр, 1999. 148 с.
12. Семчинський С. В. Загальне мовознавство : підручник. Київ : «ОКО», 1996. 413 с.
13. Ющук І.П. Вступ до мовознавства: Навч. посібник. Київ : Рута, 2000.

Додатковий перелік:

1. Бацевич Ф. С., Сваричевська Л. Ю. Тестові завдання до курсу «Вступ до мовознавства». Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2004.
2. Брайчевський М. Походження слов'янської писемності. Київ, 1998.
3. Булаховський Л.А. Нариси з загального мовознавства: Серія друга // Вибр. праці: в 5-ти т. Київ, 1975. Т. I.
4. Гонтарук Л.В. Науково-методичні рекомендації до «Вступу до мовознавства». Львів, 2015.
5. Доленко М.Т. Вступ до мовознавства: Збірник вправ і завдань. Київ, 1975.
6. Донець Л.С, Мацько Л.І. Вступ до мовознавства: Практикум. Київ, 1989.
7. Дорошенко С. І. Загальне мовознавство : навч. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 288 с.
8. Кочерган М.П. Загальне мовознавство: Підручник. Київ : Видавничий центр «Академія», 2006.
9. Півторак Г. Українці: звідки ми і наша мова. Київ.
10. Потапенко О.І. Цікаве мовознавство. Біла Церква, 1996.
11. Царук О. Українська мова серед інших слов'янських: етнологічні та граматичні параметри. Дніпропетровськ.

Словники, енциклопедії:

1. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. Київ, 1985.
2. Кротевич Є.В., Родзевич Н.С. Словник лінгвістичних термінів. Київ, 1957.
3. Левицький Ю.М. Мови світу: енциклопедичний довідник. Львів, 1998.
4. Селіванова О.О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2010.
5. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006.
6. Українська мова: енциклопедія / НАН України, Ін-т мовознав. ім. О.О.Потебні, Ін-т укр. мови; редкол.: В. М. Русанівський [та ін.]. Вид. 2-ге, випр. і допов. Київ : Вид-во “Українська енциклопедія” ім. М.П.Бажана, 2004.
7. Штерн І.Б. Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики: енциклопедичний словник. Київ : АтрЕк, 1998.